

forældre, bedsteforældre m.v.) bemærkes, at et sådant ægteskab ikke må indgås og vil blive omstødt, hvis det alligevel indgås, jf. lovbekendtgørelse nr. 147 af 9. marts 1999 om ægteskabs indgåelse og opløsning. Der vil derfor aldrig kunne gives tilladelse til ægtefællesammenføring i sådanne tilfælde.

Det foreslås endvidere, at stedforældre og deres slægtninge i ret op- og nedstigende linje anses som nærtbeslægtede i relation til § 9, stk. 8, 2. pkt.

Adoptivbørn foreslås sidestillet med biologiske børn, og halvsøskende foreslås sidestillet med helsøskende.

Ved vurderingen af, om ægtefællerne eller samleverne er nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, skal udlændingemyndighederne først og fremmest lægge parternes egne oplysninger til grund. Parterne skal således i forbindelse med ansøgningen om ægtefællesammenføring hver især oplyse, hvorvidt de er beslægtede og i givet fald, hvordan de er beslægtede. Oplyser begge ægtefæller eller samlevere i den forbindelse, at de ikke er beslægtede, skal de pågældende underskrive en tro- og loveerklæring herom.

Foreligger der i en sådan situation ikke omstændigheder, som for udlændingemyndighederne peger i retning af, at de pågældende er nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, foretager udlændingemyndighederne normalt ikke yderligere i relation til undersøgelse heraf.

Meddeles ansøgeren herefter opholdstilladelse, og viser det sig efterfølgende, at en af eller begge ægtefællerne eller samleverne har afgivet urigtige oplysninger om slægtskabet, kan opholdstilladelsen efter omstændighederne inddrages som følge af svig, jf. udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 1. Dette vil parterne blive informeret om i forbindelse med ansøgningen om ægtefællesammenføring.

Peger sagens omstændigheder derimod i retning af, at der kan være tale om et ægteskab eller samlivsforhold mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, skal udlændingemyndighederne foretage en nærmere undersøgelse heraf. Sådanne omstændigheder kan f.eks. være oplysninger fra parterne selv om de pågældendes familier eller oplysninger fra andre – herunder parternes familiemedlemmer – om slægtskabsforholdet.

Undersøgelsen sker i første omgang ved, at begge ægtefæller eller samlevere anmodes om hver især at udfylde et stamtræ med oplysninger om navn, fødedato, civilstand m.v. vedrørende de pågældendes familier. De udfyldte stamtræer vil herefter blive sammenlignet. Udlændingemyndighederne vil endvidere kunne anmode danske repræsentationer i ansøgerens

hjemland om at søge ansøgerens og evt. den herboendes familieforhold nærmere belyst, herunder ved at rette henvendelse til offentlige myndigheder i det pågældende land.

Ønsker ægtefællerne eller samleverne ikke at medvirke til disse nærmere undersøgelser af slægtskabet, vil dette kunne tillægges processuel skadesvirkning.

Oplyser ægtefællerne eller samleverne, at de er nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, eller fremgår det i øvrigt af sagens omstændigheder eller foretagne undersøgelser, at der er tale om et ægteskab eller samlivsforhold mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, er der – som nævnt ovenfor – en formodning for, at der er tale om et ægteskab eller et samlivsforhold, der ikke er indgået eller etableret efter begge parter eget ønske. På den baggrund skal udlændingemyndighederne som udgangspunkt meddele afslag på ansøgningen om ægtefællesammenføring, fordi ægteskabet eller samlivsforholdet ikke kan anses for indgået efter begge parter eget ønske, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 8, 1. pkt.

Kan ægtefællerne eller samleverne imidlertid godtgøre, at ægteskabet eller samlivsforholdet er indgået eller etableret efter eget ønske, anses betingelsen i udlændingelovens § 9, stk. 8, for opfyldt, og der kan ikke af denne grund meddeles afslag på ægtefællesammenføring.

Det kan f.eks. ske ved, at det godtgøres, at parret – udover det, der følger af selve slægtskabsforholdet – har haft et længerevarende og indgående bekendtskab forud for ægteskabets indgåelse eller samlivsforholdets etablering, at parret egenhændigt har planlagt deres bryllup, eller at parret har samlevet forud for indgåelsen af ægteskabet. Det kan endvidere være tilfældet, hvis parterne ikke var bekendt med deres slægtskabsforhold forud for ægteskabets indgåelse eller samlivsforholdets etablering.

Der vil – som hidtil – helt undtagelsesvist kunne være ganske særlige grunde, der afgørende taler for, at der må meddeles opholdstilladelse på grundlag af et ægteskab eller samlivsforhold, selv om det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet eller samlivsforholdet er indgået eller etableret efter begge parter eget ønske. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis der er forløbet mange år siden indgåelsen af et ægteskab, og parterne siden har samlevet, og det nu må lægges til grund, at begge parter ønsker at fortsætte samlivet. Dette gælder både i tilfælde, hvor der ikke er tale om et ægteskab eller et samlivsforhold mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, og i tilfælde, hvor der er tale om et ægteskab eller et samlivsforhold mel-